

Algemene toelichting Verordening langdurigheidstoeslag Wet werk en bijstand 2012

Aan de bijstand ligt het uitgangspunt ten grondslag dat het normbedrag bedoeld ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan, met inbegrip van een component reservering, in beginsel toereikend is. Toch kan de financiële positie van mensen die langdurig op het minimum inkomen zijn aangewezen onder druk komen te staan als er na verloop van tijd geen enkel perspectief lijkt te zijn om door inkomen uit arbeid het inkomen te verhogen. Om die reden is bij de invoering van de WWB in 2004 de langdurigheidstoeslag in het leven geroepen. Sinds 1 januari 2009 is de langdurigheidstoeslag gedecentraliseerd. Ook is de langdurigheidstoeslag sinds die datum een bijzondere vorm van (categoriale) bijzondere bijstand.

De langdurigheidstoeslag is niet gerelateerd aan bepaalde kosten. Het is een inkomensondersteunende maatregel voor bepaalde belanghebbenden die langdurig een laag inkomen hebben en daarbij geen vooruitzicht hebben op inkomensverbetering (artikel 36 lid 1 WWB). De gemeenteraad moet bij verordening regels vaststellen over het verlenen van een langdurigheidstoeslag zoals bedoeld in artikel 36 WWB. Deze regels moeten in ieder geval betrekking hebben op de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de begrippen "langdurig" en "laag inkomen". Daarbij geldt dat in ieder geval geen sprake is van laag inkomen bij een inkomen hoger dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm. De gemeenteraad dient in de verordening eveneens de hoogte van de langdurigheidstoeslag te bepalen.

Artikelsgewijze toelichting Verordening langdurigheidstoeslag Wet werk en bijstand.

Artikel 1 Gemeenschappelijke regeling

De gemeenten Berkelland, Oost Gelre en Winterswijk hebben op grond van een gemeenschappelijke regeling de uitvoering van de Wet werk en bijstand opgedragen aan de Sociale Dienst Oost Achterhoek. In artikel 8b van de WWB is geregeld dat indien bij een gemeenschappelijke regeling de uitvoering van deze wet volledig is overgedragen aan het bestuur van een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 8 van die wet, dat bestuur voor de toepassing van deze wet, met uitzondering van de paragrafen 7.1 en 7.3 in de plaats treedt van de betrokken colleges van burgemeester en wethouders.

Artikel 2 Begrippen

Er is voor gekozen om begrippen die al zijn omschreven in de WWB, Awb of de Gemeentewet niet afzonderlijk te definiëren in deze verordening. Dit voorkomt dat in geval van wijziging van betreffende definities in de betreffende wetten ook de Verordening moet worden gewijzigd.

Lid 2 onderdeel e: referteperiode.

In artikel 2 lid 2 onderdeel e van deze verordening is bepaald wat onder de referteperiode moet worden verstaan: een periode van 36 maanden voorafgaand aan de peildatum. Zie ook de toelichting bij artikel 3 onder "langdurig".

Lid 2 onderdeel f: peildatum.

De peildatum is de datum waarop het recht op de langdurigheidstoeslag is ontstaan (artikel 2 lid 2 onderdeel f van deze verordening). Het gaat dus uitdrukkelijk niet om de datum waarop is aangevraagd. Het betreft de datum waarop een belanghebbende langdurig een laag inkomen heeft, geen in aanmerking te nemen vermogen (zoals bedoeld in artikel 34 WWB) en geen uitzicht op inkomensverbetering.

Artikel 3 Langdurig laag inkomen

Bij het bepalen wat een langdurig laag inkomen is, moet de gemeenteraad vastleggen wat onder langdurig wordt verstaan en wat onder laag wordt verstaan.

Langdurig

De door de gemeenteraad vastgestelde langdurige periode voorafgaande aan de peildatum, wordt aangeduid als referteperiode. De referteperiode is vastgesteld in artikel 2 onderdeel e van deze

verordening. Uit het feit dat de minimumleeftijd voor het recht op langdurigheidstoelage is verlaagd van 23 naar 21 jaar kan worden afgeleid dat onder langdurig tenminste 3 jaar moet worden begrepen. Een belanghebbende is immers in beginsel vanaf 18 jaar zelfstandig rechtssubject. De gemeenteraad sluit aan bij de periode van 3 jaar. De referentieperiode bedraagt een periode van 36 maanden voorafgaand aan de peildatum.

Laag inkomen

Met betrekking tot de invulling van het begrip "laag inkomen" is de gemeenteraad gebonden aan een ondergrens en aan een bovengrens. De ondergrens van "laag" is de bijstandsnorm. De bovengrens bedraagt 110% van de toepasselijke bijstandsnorm (artikel 36 lid 6 WWB). Bij een inkomen hoger dan deze 110%, is er geen sprake meer van een "laag" inkomen. De gemeenteraad heeft ervoor gekozen de bovengrens vast stellen op 105%. Dat betekent dat het in aanmerking te nemen inkomen gedurende de referentieperiode niet hoger mag zijn dan 105% van de toepasselijke bijstandsnorm.

De vraag of het inkomen van een belanghebbende gedurende de referentieperiode niet hoger is dan het langdurige lage inkomen van 105% van de toepasselijke bijstandsnorm, dient niet al te rigide te worden beoordeeld. Een marginale overschrijding van dit lage inkomen moet worden genegeerd (vergelijk CRvB 19-08-2008, nrs. 06/1163 WWB e.a., LJN BE8918, en CRvB 15-02-2011, nr. 08/5141 WWB, LJN BP5532).

Artikel 4 Hoogte langdurigheidstoelage

In artikel 4 is de hoogte van de langdurigheidstoelage geregeld. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen gehuwden, een alleenstaande ouder en een alleenstaande.

Bij gehuwden moet in het oog worden gehouden dat het recht op langdurigheidstoelage de gehuwden gezamenlijk toekomt. Worden belanghebbenden op de peildatum als gehuwden aangemerkt, dan moeten beide gehuwden voldoen aan de voorwaarden van artikel 36 lid 1 WWB. Voldoet één van hen niet aan deze voorwaarden, dan bestaat voor beiden geen recht op langdurigheidstoelage (vergelijk bijvoorbeeld CRvB 13-07-2010, nr. 08/2345 WWB, LJN BN 2529).

Is één van de echtgenoten uitgesloten van het recht op langdurigheidstoelage, anders dan het niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 36 lid 1 WWB, dan komt de rechthebbende partner wel in aanmerking voor een langdurigheidstoelage. Het gaat hier om een partner die op een van de in artikel 11 of 13 lid 1 WWB genoemde gronden geen recht heeft op bijstand.

Als slechts één partner recht heeft op langdurigheidstoelage, komt deze rechthebbende partner in aanmerking voor een langdurigheidstoelage naar de hoogte die voor hem als alleenstaande of alleenstaande ouder zou gelden. Dat is geregeld in artikel 4 lid 2 van deze verordening.

In lid 3 is bepaald dat voor de toepassing van de hoogte van de langdurigheidstoelage moet worden uitgegaan van de situatie op de peildatum.

In lid 4 is een indexeringsbepaling opgenomen.

Artikel 5 Onvoorziene gevallen.

In dit artikel is geregeld dat, wanneer de verordening ergens niet in voorziet, het college beslist.

Artikel 6.

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 7 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2013.

Als gevolg van de wijzigingen in de Wet werk en bijstand (WWB) en de intrekking van de Wet investeren in jongeren (WIJ) per 1 januari 2012 en de inwerkingtreding van de Wet afschaffing huishoudinkomenstoets dient deze verordening terug te werken tot en met 1 januari 2012.